

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก มีจุดมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำแนกตามเพศ สาขาวิชาและชั้นปี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ประกอบด้วยนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 ภาคปกติ ปีการศึกษา 2555 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 920 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างแบบทราบจำนวนประชากร และกำหนดความเชื่อมั่นที่ 95% ความผิดพลาดไม่เกิน 5% ตามสูตรของ Taro Yamane ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 551 คน สุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) แบ่งประชากรออกเป็นกลุ่มย่อย (Subgroup or strata) ตามชั้นปีที่ 1, ชั้นปีที่ 2, ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 จากนั้นใช้วิธีการสุ่มแบบอย่างง่าย (Simple random sampling) สุ่มหน่วยของการสุ่มจนกว่าจะได้จำนวนที่ต้องการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ตอบแบบสอบถาม ใน 4 ด้าน ตามคุณลักษณะ ความพอประมาณ ความมีเหตุผลและการมีภาระคุ้มกันในตัวที่ตี โดยมีความรู้และคุณธรรมเป็นเงื่อนไข คือ 1) ด้านวัตถุ 2) ด้านสังคม 3) ด้านสิ่งแวดล้อม และ 4) ด้านวัฒนธรรม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัย เรื่องการใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก แบ่งออกเป็น 2 ตอน สรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 จุดมุ่งหมายของการวิจัย ข้อที่ 1 เมื่อสรุปในด้านรวม พบว่า การใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า $\bar{X} = 3.82$ (S.D. = 0.45) เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะพบว่า ในคุณลักษณะความพอประมาณ ด้านสังคม การใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมาก มีค่า $\bar{X} = 3.98$ (S.D. = 0.63) รองลงมาคือด้านสิ่งแวดล้อม มีค่า $\bar{X} = 3.82$ (S.D. = 0.68) และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านวัฒนธรรม มีค่า $\bar{X} = 3.45$ (S.D. = 0.57) ในคุณลักษณะความมีเหตุผลพบว่า ด้านวัฒนธรรม การใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมาก มีค่า $\bar{X} = 3.98$ (S.D. = 0.62) รองลงมาคือด้านสิ่งแวดล้อม มีค่า $\bar{X} = 3.95$ (S.D. = 0.63) และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านวัตถุ มีค่า $\bar{X} = 3.62$ (S.D. = 0.44) และในคุณลักษณะการมีภูมิคุ้มกันในดัวที่เดียวกัน พบว่า ด้านวัฒนธรรมการใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมาก มีค่า $\bar{X} = 3.98$ (S.D. = 0.65) รองลงมาคือด้านวัตถุ มีค่า $\bar{X} = 3.94$ (S.D. = 0.63) และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านสิ่งแวดล้อม มีค่า $\bar{X} = 3.62$ (S.D. = 0.45)

ตอนที่ 2 ผลเปรียบเทียบการใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พบว่า การใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมโดยรวม เพศชายมีค่า $\bar{X} = 3.86$ (S.D. = 0.48) และเพศหญิง มีค่า $\bar{X} = 3.96$ (S.D. = 0.50)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบพบว่า การใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษา ด้านการมีภูมิคุ้มกันในดัวที่เดียวกัน พบว่า เพศชายมีค่า $\bar{X} = 3.90$ (S.D. = 0.54) เพศหญิง มีค่า $\bar{X} = 4.04$ (S.D. = 0.55) เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่าเพศชายมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าเพศหญิง แสดงว่า นักศึกษาเพศชายกับเพศหญิงมีการใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ นั้น พบว่าไม่แตกต่างกัน สรุปได้ว่า นักศึกษาเพศหญิงมีการใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่านักศึกษาเพศชาย ในคุณลักษณะการมีภูมิคุ้มกันในดัวที่ 4 ด้านคือ ด้านวัตถุ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านวัฒนธรรม เช่น มีการเตรียมตัวให้พร้อมรับ

ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของชุมชนและสังคม มีความกดดันอยู่ด้วยบิดามารดา ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณ เป็นต้น

และเมื่อเปรียบเทียบตามสาขาวิชา ได้พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชา ต่างกัน มีการใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาเอกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มีการใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงน้อยกว่าสาขาวิชาเชรາมิกส์และสาขาวิชาเครื่องกล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาสาขาวิชาเชรາมิกส์ มีการใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่าสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ อุตสาหกรรม สาขาวิชาที่สร้างและสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ อุตสาหกรรม มีการใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงน้อยกว่าสาขาวิชาเครื่องกล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสาขาวิชาอื่น ๆ นั้นพบว่า ไม่แตกต่างกัน สรุปได้ว่า จากการเปรียบเทียบตามสาขาวิชาทำให้ทราบได้ว่า นักศึกษาที่นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาเชรາมิกส์และสาขาวิชาเครื่องกล ส่วนสาขาวิชาอื่น ๆ พบว่า ได้นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ในส่วนน้อย

ส่วนการเปรียบเทียบจำแนกตามชั้นปี พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน มีการใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีการใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีการใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 ในด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ตี 4 ด้าน คือ ด้านรัตภู ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านวัฒนธรรม จากการวิเคราะห์ข้อมูล ได้พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความพุ่มเพ้อຍน้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 เป็นเพราะว่า พึงเข้าสู่การศึกษา ยังมีความได้ต่องในการจับจ่ายใช้สอยและยังไม่มีสังคมของการเป็นนักศึกษามากนัก

อภิปรายผล

จากการวิจัยการใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามจังหวัดพิษณุโลก สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ด้านความพอประมาณและความมีเหตุผล พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ มีการใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมาก คือประกอบอาชีพ ด้วยความถูกต้อง สุจริต และจะตอกย้ำในภาวะขาดแคลนในการดำรงชีวิต มีมนุษย์ สัมพันธ์ที่ดี ให้ความเอื้อเพื่อต่อเด็กและผู้สูงอายุในห้องถิน รวมทั้งพื้นที่สิ่งแวดล้อมที่ไม่ได้ หรือเสื่อมโทรมให้ดีขึ้น ประพฤติปฏิบัติด้อยในระเบียบของสังคม ใน การเลือกซื้อสินค้า นักศึกษาคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยก่อนเสมอ สังคมจะสงบสุข ถ้าใช้หลักปรัชญาของ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ปัจจุบุคคลรับเมื่อไม่ได้เชื่อเพื่อประยุตพัฒนา มีความดังใจ ศึกษาเล่าเรียนด้วยความพากเพียร เพื่อจะมีอนาคตที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอื้อบุญ ที่พึง (2553: 281) พร้อมทั้งหลักแนวคิดของเศรษฐกิจพอเพียงและหลักธรรม ในทางพุทธศาสนา คือทิภูรธรรมมิกัดประโยชน์ 4 และมัชณิมาปฎิปทา เอื้อบุญ ที่พึง ได้ ทำการศึกษาเรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏตามแนวปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง คือนักศึกษาต้องรู้จักประมาณตนเอง พัฒนาคิดเห็นซึ่งกันและ กัน มีเหตุผลรู้จักแยกแยะปัญหา เอื้อเพื่อเพื่อแผ่ เกื้อกูล ไม่เบียดเบียน รู้รักสามัคคี รู้ การใช้จ่ายและการออม ส่วนหลักแนวคิดของเศรษฐกิจพอเพียง คือการพัฒนาตามหลัก เศรษฐกิจพอเพียง คือการพัฒนาที่ดังอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ ประมาณ โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผลและการสร้างภูมิคุ้มกันในด้านที่ดี ตลอดจนใช้ความรู้ความรอบคอบและคุณธรรมประกอบการวางแผน การตัดสินใจและ การกระทำ ส่วนหลักธรรมที่สอดคล้องกับงานวิจัย คือ ทิภูรธรรมมิกัดประโยชน์ 4 หมายถึง ธรรมที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ในปัจจุบัน หรือหลักธรรมอันอำนวยประโยชน์สุข ขั้นดัน เพื่อประโยชน์สุขสามัญที่มองเห็นกันในชาตินี้ ที่คนทั่วไปปราบana มี ทรัพย์ ยก เกียรติ ไม่ดี เป็นดัน อันจะสำเร็จด้วยธรรม 4 ประการ คือ อุภัติธรรมสัมปทา ถึงพร้อม ด้วยความหม่น เช่นขยันหม่นเพียร เลี้ยงชีพด้วยการหม่นประกอบการงาน เป็นผู้ขยัน ไม่เกียจคร้านในการงานนั้น ประกอบด้วยปัญญาเครื่องสอดส่อง อันเป็นอุบายในการ งานนั้น ให้สามารถทำได้สำเร็จ וארักษสัมปทา ถึงพร้อมด้วยการรักษาโภคทรัพย์ (ที่หา มาได้ด้วยความขยันหม่นเพียร โดยชอบธรรม) รักษาคุ้มครองโภคทรัพย์เหล่านั้นไว้ได้ พร้อมมูล ไม่ให้ถูกลัก หรือทำลายไปโดยภัยต่างๆ ลักษณะมีตตตา คบคนดี ไม่คบคนชั่ว อยู่อาศัยในบ้านหรือนิคมใด ย้อมดำรงตน เจรจา สนทนากับบุคคลในบ้านหรือนิคมนั้น ซึ่งเป็นผู้มีสมารถริสุทธิ์ ผู้ถึงพร้อมด้วยศรัทธา ศีล จัก ปัญญา สมชีวิต อยู่อย่าง พอเพียง รู้ทางเจริญทรัพย์และทางเสื่อมแห่งโภคทรัพย์ และเลี้ยงชีพพอเหมาะสม ไม่ให้

สรุยสร่ายฟุ่มเพอญนก ไม่ให้ดีเดือนัก ด้วยคิดว่า รายได้ของเราจักต้องเหนื่อยรายจ่าย (พระราชบัญญัติ "พจนานุกรมพุทธศาสนาฯ ฉบับประมวลธรรม" 2547) และ มีชัณามาปฏิปิฎก ที่หมายถึงความพอเพียง หรือการใช้ชีวิตที่ถูกต้องตามหลัก สมมาอาชีวะ คือใช้ชีวิตอย่างรู้ประมาณในการบริโภค คือใช้ปัจจัยสี่เท่าที่จำเป็น ไม่ใช้ใช้ ตามความต้องการเพื่อสนองความอยากรถ และจากการทดสอบทางสถิติทั้ง 2 ด้านนี้ พบว่า นักศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

2. ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี พบร่วnakศึกษาส่วนใหญ่มีการใช้ ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมากที่สุด คือการวางแผนชีวิตในการศึกษาเล่าเรียนมีความสำคัญมากที่สุด การรักษาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงเป็นเรื่อง สำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมในชีวิตประจำวัน มีความรักความเมตตากรุณาต่อสัตว์ป่า เช่นไม่ทำลายแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า มีความกตัญญูต่อบุพารดา ครูอาจารย์และ ผู้มีพระคุณ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กษกร ชำนาญกิตติชัย (2554 : 54) ได้ ทำการศึกษาเรื่องการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พบร่วnakศึกษานำหลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตอยู่ลำดับที่ 1 คือรู้จักประมาณตนในการใช้ จ่ายเงินอย่างประหยัดตามฐานะตนเอง ลำดับที่ 2 ปฏิบัติตัวอย่าง ใช้จ่ายพอประมาณ ไม่ฟุ่มเฟือย ฟุ่มเฟือยไปตามกระแสโน้มถ่วง ลำดับที่ 3 สามารถเก็บเงินซื้อสิ่งของตามที่ ต้องการได้ ลำดับที่ 4 จัดสรรค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน และลำดับที่ 5 มีการออมทรัพย์แต่ ละเดือน จากการทดสอบทางสถิติ พบร่วnakศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทั้ง 3 ด้านนี้ยังสอดคล้องกับ หลักธรรมาในทางพุทธศาสนา คือสับปุริสมธรรม 7 อย่าง ได้แก่ 1. รัมมัญญ เป็นผู้รู้จักเหตุ คือ รู้หลักความจริง รู้หลักการ รู้หลักเกณฑ์ รู้กฎเกณฑ์แห่งเหตุผล 2. อัตถัญญ เป็นผู้รู้ จักผล คือ รู้ความหมาย รู้ความมุ่งหมาย รู้ประโยชน์ที่ประสงค์ รู้จักผลที่จะเกิดขึ้น สืบเนื่องจากการกระทำหรือความเป็นไปตามหลัก 3. อัตตัญญ เป็นผู้รู้จักตน รู้จักตัวตน ของเรางewa โดยฐานะ ภาวะ เพศ กำลังความรู้ ความสามารถ ความทนทาน และ คุณธรรม สามารถประเมินตนเองได้ในหลักธรรมา. 4. มัตตัญญ เป็นผู้รู้จักประมาณ คือ ความพอตี เช่น รู้จักประมาณในการรับและบริโภคปัจจัยสี่ รู้จักประมาณในการใช้จ่าย โภคทรัพย์ 5. กາລัญญ เป็นผู้รู้จักกาล คือ รู้กาลเวลาอันเหมาะสม และระยะเวลาที่ จะต้องใช้ในการประกอบกิจ กรรมหน้าที่การงาน 6. ปริสัญญ เป็นผู้รู้จักชุมชน คือ รู้จัก ชุมชน และรู้จักที่ประชุม รู้กิริยาที่จะประพฤติต่อชุมชนนั้นๆ ว่า ชุมชนนี้เมื่อเข้าไปหา จะด้องทำกิริยาอย่างนี้ จะต้องพูดอย่างนี้ 7. บุคคลัญญ เป็นผู้รู้จักเลือกคน คือ ความ แตกต่างแห่งบุคคลว่า โดยอัธยาศัย ความสามารถ และคุณธรรม (พระราชบัญญัติ "พจนานุกรมพุทธศาสนาฯ ฉบับประมวลธรรม" 2547)

จากความคิดเห็นของผู้วิจัย จะเห็นได้ว่าหลักแนวคิดและทฤษฎีปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะมีหลักธรรมสอนแทรกอยู่ เช่นคำว่า ทางสายกลาง (มัชฌิมาปฏิปทา) สัมมาอาชีพ (มารค 8) และเป็นผู้รักษาดูรักษา (สัปบุริสธรรม 7) นั่นหมายความว่า ทุก ๆ แนวคิดและทฤษฎีของพระองค์มีธรรมเป็นเครื่องกำกับอยู่

ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อหลักสูตรเทคโนโลยีอุดสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1. สาขาวิชาสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ดัดแปลงเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณลักษณะนักศึกษาที่พึงประสงค์ได้
2. เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาคณ技ที่ต้องการเข้าสู่โลกการทำงาน
3. ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนสามารถนำไปวางแผน ปรับปรุง แก้ไข พัฒนาการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับนักศึกษา ชุมชนและท้องถิ่น
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม สามารถนำข้อมูลนี้ไปประยุกต์ใช้ ปรับปรุงและพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยศึกษาการใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในสาขาวิชา หลักสูตรและคณะอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย เพื่อให้นักศึกษาได้ตระหนักรถึงการใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารจัดการของสถานศึกษา
3. ควรมีการศึกษาแนวทางในการพัฒนาการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารจัดการของสถานศึกษา